

regnet paa at lyse dem, der ville lade sig lyse. Jeg troer ikke, at der er Grund til at frygte bevægede Tider med Hensyn til disse Forhold; derimod troer jeg, at det er den allerførste Grund til at have den fuldkomneste Tillid til det danske Folks uedvarede Nedelighed, Trofasthed, Besindighed og Nøilighed, som i en mangetusindbaarig Historie har givet sig selv det fuldgyldigste Vidnesbyrd. Forsaauidt den høitærede Minister har udtalt, at han, hvis dette Forslag gik igjennem, ikke kunde modtage Loven, da har jeg med Forundring hørt en saadan Udtalelse lige i Discussionens Begyndelse. Jeg troede ikke, at det vilde være saa ganske let for den høitærede Minister at sige, om han vil modtage Loven, før han endnu har nogen Mening om, i hvilken Stikelse den endelig vil foreligge. Jeg beklager, at det er skeet, da det muligt kan hindre Discussionens Frihed. Jeg vil imidlertid ikke bøde længere derved. Jeg maa hævde mit Forslag og anbefale det til det høie Thing. Jeg skal endnu kun gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til nogle Enkeltheder. Den høitærede Minister gjorde en historisk Bemærkning med Hensyn til Skuffesystemet, men det forekom mig, at den ikke ret passede til, hvad der forelaa. Den høitærede Minister sigtede til en Yttring, der var brugt i Udvælgelsesbetænkningen; men hvad der stod, det var ganske rigtigt, og der skulde ikke siges Mere, end hvad der er sagt. Den høitærede Ministers Yttring sigtede til Noget, der ikke var sagt og ikke skulde siges. Altsaa forekommer det mig, at den ikke passede rigtigt. Dernæst gjorde den høitærede Minister en Bemærkning om rigtig Anvendelse af rigtige Principer. Ja, jeg troer, at om et Princip i et givet Tilfælde skal anses for at være rigtigt eller urigtigt anvendt, i mange Tilfælde egentlig maa være en Skjønsag. Den høitærede Minister har i dette Tilfælde en anden Anskuelse end jeg, men at hans Mening er den absolut rigtige, det er ikke sagt. Det er heller ikke sagt, at den høitærede Minister paa ethvert Sted og til enhver Tid vil kunne gjøre sin Anskuelse gjældende. Jeg troer heller ikke, at det er med fuldkommen god Grund, at den høitærede Minister tillagde mig den Mening, at Overskuddet af Tienden skulde kunne anvendes til Hvilkesomhelst. Det har

jeg ikke sagt, saadanne Ord har jeg ikke brugt, og det har ikke været min Mening. Naar den høitærede Minister har søgt at oplyse Forholdene her, ved at drage en Parallel med Norge og hvad der skulde være skeet, da beklager jeg, at jeg ikke var istand til tilfulde at opfatte, hvad der blev meddeelt; men det forekommer mig, at det Resultat, han kom til, var et saadant, at det mere syntes at tale for den Anskuelse, jeg næret.

Ordføreren: Det er ikke min Sag at forsvare den ærede Minister, der baade kan og maa skee ogsaa vil forsvare sig selv; men med Hensyn til en Yttring, der er falden, skal jeg dog, som Medlem af Thinget, tillade mig at udtale, at jeg troer, at Thinget bør være en Minister Tak skyldig, naar han i et afgjørende Principspørgsmaal træder frem i Begyndelsen og udtaler sig bestemt om, hvorledes han stiller sig til det, saa at Thinget erfarer, under hvilke Forudsætninger det forhandler. Jeg forlanger, saavel som Andre, Moderation i en Talers Optræden, men jeg ønsker og venter Bestemthed, hvor der er afgjørende Spørgsmaal, og naar en Minister, med hvem jeg er uenig, siger mig, at saaledes er hans Stilling til Sagen, saa finder jeg det ganske rigtigt. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe med, hvad jeg kunde kalde et privat Mellemværende mellem den ærede Minister og mig. Hvis den ærede Minister havde udtalt sig igaar om Præsternes Førelse af Oppebørselslisterne saaledes, som idag, saa skulde jeg paa ingen Maade have ladet mig bevæge til nogen Yttring i saa Henseende. Jeg skal derfor ikke forfølge dette Punkt videre. Naar den ærede Minister dernæst har bemærket, at hvorledes man end ordnede Oppebørslerne, om man endogsaa gik den Vej at lade dem skee paa de enkelte Steder enten ved Sogneforstanderskaber eller ved der til antagne Mænd, maatte han som noget Besentligt holde paa, at de skete under Amtstjerne, saa er det ganske vist en Mening, som deles af begge Udvælgets Fractioner, men fornemmelig er det den Fractions Mening, til hvilken jeg har sluttet mig og for hvilken jeg fører Ordet. Naar disse locale Incasfatorer, som ere omfattede i vort Endringsforslag, skulle indbetale Beløbet i Amtstuen, og det dernæst i vort En-